

حکم بی حس کردن عضو مقطوع در حد سرقت

سلیمه اسمعیلی^۱، محمد مهدی کریمی نیا^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ دانش آموخته سطح سه (کارشناسی ارشد) رشته فقه و اصول، پژوهشگر و استاد حوزه علمیه خواهران حضرت رقیه (س)، شهر رامهرمز، استان خوزستان، ایران

^۲ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، طلبه و پژوهشگر حوزه علمیه قم (نویسنده مسئول)

^۳ دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرّس دانشگاه و پژوهشگر

چکیده

مسئله جواز و عدم جواز استفاده از بی حسی در فرایند اجرای حدود شرعی موضوع این مقاله است که با هدف بررسی مبانی فقهی بی حس کردن اعضا هنگام اجرای حدود اسلامی و مطالعه آرای موافقان و مخالفان در اجرای حدود اسلامی و مطالعه آرای موافقان و مخالفان و بر مبنای مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی دیدگاه های فقه های شیعه امامیه صورت گرفت انجام شده است. این مسئله از جمله مسائل مستحدثه‌ای است که فقه های متقدم متعرض آن نشده اند اما شاید بتوان گفت که از فقه های متأخر نمی توان کسی را یافت که در مورد آن اظهار نظر نکرده و حکم شرعی آن را تبیین نکرده باشد؛ بنابراین در خصوص موضوع این مقاله تحقیقات زیادی صورت گرفته منتهی در ضمن تحقیقات فقهی دیگر منتشر شده است و معدود مقالاتی هم که در این زمینه وجود دارد بسیار موجز هستند. امتیاز این مقاله نسبت به تحقیقات مشابه گذشته، بررسی موضوع و مطالعه آراء و ادله موافقان و مخالفان به صورت منسجم و نسبتاً جامع است؛ اما نکته مهم در این مسئله اختلاف فتوایی است که با توجه به عدم بیان حکم آن از جانب شارع مقدس از سویی و توجه به حکمت و علل اجرای حدود از سویی دیگر صورت گرفته است. در این مقاله تلاش کرده ایم تا اقوال موافقان و مخالفان جواز به کارگیری مواد بی حس کننده در اجرای حدود شرعی با ذکر ادله آنان بررسی گردد.

واژه های کلیدی: حد، بی حسی، قطع عضو، فقه امامیه، سرقت.